

קרבן

באחד באדר פרק ראשון שקלים

הערה

ד.

מסורת הש"ס

(א) בינה לט ב צבורי ט ב חולין
(ב) כ א מ"י פרק ג משקלים
ה'ל"ב:

ענין משפט

בא א מ"י פרק ג משקלים
ה'ל"ב:
בב ב מ"י שם ה"י: וכו':
בב ג מ"י שם ה"י:
ל ד מ"י שם ה"י: וכו':
מבטורות ה"י:
לא ה מ"י פרק ג משקלים
ה'ל"ב:
לב ו מ"י פרק ג ממעטין
ה'ל"ב:
לג ז מ"י פ"ח ממתני' עמים
ה'ל"ג ה:
לד ח מ"י פרק א מערבין
ה'ל"א:
לה ט מ"י שם ה"י:

נוסחת הבבלי

(א) א"ר אלעזר כ"ו: ומתני'
פליגא א"ר אלעזר: (ב) מתני'
פליגא על ר"י דמי א"ר:
(ג) יודקן עולה לא בשלמי:
(ד) ולא יבוא עמה נכפי ולא
לכ"ס כ"ו:

הגרות הגר"א

[א] מאלא אלל מומד וכו' וז"ל
רישא בבבלי וכו': [ב] א"ר כ"ו
רישא וכו': [ג] א"ר ונגלד שוה
מקום. פתר לה בתלמי שאפי'
ממתניו ויילכס לם המלה
ממתניו פליגי על רשב"ל וכו'
וכן ורשב"ל אמר וכו' דבשר
קנא וטעם וכו' לענין: [ד] ה"ג
שאלת נכרי היה עלי עולה
ושמך ישראל וכו'. והיינו נידקין
שע"י הנכרים נדרי: [ה] ה"ג לא
היה עמה נכסים והיה אפי'
מקבלין היינו ולא כלי שרת
איתון מומר נכסים מנאל מצאי
לכדיה אלל בשמים ומתליהן הן
לאין וכו' והו' דבר הבית
ואפי' מקבלין אפי' מה אית
ק"ל לנמיך דין להדיה לא נכסין
לכדיה אלל בשמים ומתליהן הן
לאין חסור לכ"י
לקבל מהן אלל כשסתא להדיה
לכדיה ה"ג לר"ל:

גלוין הש"ס

[א] ע"י בקרן חהין ס"ס וקמ"ח
וע"י צדמ"ס פרק ג ממעטין
ה"ל"ב ממתני' ח"כ בחור"ם
סיומן קבה: [ג] ע"י מוס' מערבין
דף ה ע"כ ד"ה אלל ובתו יו"ט
וע"י הלפנתא הירושלמי כאן ע"י
לישך קנאיהי ה"ב: וע"י
צדמ"ס פ"ח מערבין ה"ל"א
נהיה שהיה לו פירוש אחר בדברי
הירושלמי ומקורו נפתח לו:
[ד] ע"י צדמ"ס ה"ג: וע"י
בירושלמי מוס' פ"ט ה"ל"א נהיה
כג"י שלפני ע"ש:

תורה אור השלם

1. דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם אדם כי יקריב
מכם קרבן ל'ך מן התבואה מן
הדגן ומן הצאן וקרבנה את
קרבבם:
ויקרא א ב

כשרו הכומים לסייען ושלמו להם נכנה עמכם כי ככס נדרשו לאלהים השיבו להם לא לנס ולנו לנכות ציט בשותפות לאלהיהו ולכס אין חלק וזקקה וזכוון בירושלים: קולבון. כלומר
דבר קל מועט שמוסיפים על מחתי השקל כשדולין ליקח מן שלמתי צ"י הא"י שקלם בעד שקל שלם: השוקל ע"י אשם וכו' פטור. כגון שהיה להם לדיון דפטורין לא הן מחייבי
בקלבוין וא"י לא יהיה להם אלא שפורה בשבילם אפי' שוקל בשביל דר חיובא פטור מן הקלבוון כדלמקא: ואם שקל על ידו וע"י השקלוון שקל שלם אין נותנין אלל קלבון אחד: ומת' א
בשבילו ומחתי השקל אלא שהיה להצריזו חייב קולבון א' דסגר הנותן מחתי השקל הקלוז במורה פטור מן הקלבוון וצ"י השקלוון. דסוכר ר"מ השוקל מחתי השקל

ריב"ב

לנותן ציט אלא איתנו נכד. גרסין בערבין
פ"ק מני חרד נכרי שהתנדב נדבה לבדק הבית
מקבלין אותה ממנו ומינא אידך אין מקבלין
אותה ממנו אמר ר' אילא אמר ר' יוחנן ל"ה הא
לכתלה הא לנכסף דלמר ר' אבי אמר רבי
יוחנן בכתלה אפילו מים ומלח אין מקבלין מהם
פירוש נכוס רפיון שמא יתכוונו לרפות פ"י עושי
המלאכה. לבקול לאחר שנגמר ענין הבית כדי
מסויים אין מקבלין מהן דבר שאינו מסויים
מקבלין מהן היכי דמי דבר המסויים אמר רב
וישך כגון לו אמר כילא עורב פ"י כל דבר
הנהלא מקדש אין מקבלין מהן לפי שלא היה
לשם חלקו וזכוון צבית דרמתיב ולכס אין חלק
וזכוון בירושלים: אלא הייכוס בקלבוון נוס
וישראלוס אלל כהניס לא [השוקל] ע"י טענז ע"י
קטני פטור. הוציא שכן ענמן פטורין א"ה אחרים
שקלו על ידיהן נמי פטורין א"פ"ם שזאו מד
א"הס המחויב בקלבוון לענמן. על ידו ועל ידי
חצירו חייב בקלבוון אחד. על ענמו ולא צמה
שנתן ח"י שקל פטור: ר"מ אמר ר' קולבון
ירושלמי א"פ"ם שאין שקלו תורה קלבוו תורה
כלומר א"פ"ם שלא מחייב לתן השקל על חצירו
הואל שנתון יתן גם הקלבוון סבר (כ"י) וכו'
נשותן שקלו כל פטורין מן הקלבוון א"ה א"ה
נתן שקל שלם ולא נתן צמורה ההוספה
אפי' הכי פטור בקלבוון: אמר רבי מאיר
כיוון מטבע א"ה הוליא הקדוה ברוך הוא
מתתחם כמותו והואלח נמשח הוא
זה יתנו כוח ימנו: נתן סלע לטוול שקל חייב
צ' קולבנוס. וירושלמי אמר ר' אלעזר דר'
מאיר דלמר דאמר שקל שהוא נותן אשקל שקל
שהוא טוול ר"ל שקל כה"ה. אחד שקל שהוא
טוול ואחד לכדן תורה. הנותן סלע פ"י ציט
ובין חצירו הואלח שחצירו ישלם לו חייב צ'
קולבנות פ"ח נתן סלע להקדש שקל טוול שקל
מן הקדש: וסוקל ע"י עני ע"י טענז. משלו
שנתון לו מתנה פטור מקולבוון א"פ"ם שלא יכרפו
(ג"ח שזכר) ע"ם שקלו ומן סלע שלם: אלל
א"ה סולון לו חייב דהוי כלילו הוא נתן לפי
ימימיו גם הוא בקלבוון ללוות לו. ולמ"ק פליגי
לעיל על ר"מ אגטריך דלמתי לעיל על ידו וע"י
חצירו חייב בקלבוון אחד ההם נתן לו מתנה
לבדק הבית אמרו ה"ה דא"ה דא"ה אמר לתמן
קלבוון פטורין ממעט צדמ"ס. אם חלקו נמנון
אזיבוס א"פ"ם שחורו ונשתתפו חייבין כל אחד
ואחד בקלבוון א"פ"ם שהיה אפי' שוקל על ידן

ופטור מן הקלבוון אם היו קטנים פטורין לעיל על יד הקטן פטור ואם היו
גדולים נמי פטור דקמ"ן ע"י טענז ע"י צ' עירו פטור ובנו גדול כנן עירו דמי
שלא היה אצ"ו חייב עליו וא"פ"ם שזע עמה מתפוסת הבית לא פרע מהס אביהס
קולבוון עשויי שחלקו חייב א"פ"ם שחורו ונשתתפו לא אמרין חזרה לתפוסת הבית
כפתלה: ופטורין ממעט צדמ"ס דת"ר צבירות צפ"י בתרל (דף טו) ייהיה ק"ל ולא
על כפתלות ויכול אפי' מתפוסת הבית מ"י ייהיה אפי' מתפוסת הבית ייהיה
פטוריס ממעט צדמ"ס דכשותפות דמי מ"ל יהיה ופריך התס והא בצבור כמיס א"ה אינו
ענין לצבור דלתימא בשותפות דלמתי ובזכרות בקרבס ואלכנס תנהו לענין מעט
צדמ"ס: אמר ר' ריכניס פטוריס חייבין צוה וצוה ופטוריס שפטורין צוה וצוה.
פטוריס חייבין קולבוון ופטוריס חייבין ופטוריס חייבין צדמ"ס שחורו ונשתתפו מן
הקולבוון. חייבין צוה וצוה שחלקו ככפסוס ולא חלקו צדמ"ס פטורין צוה וצוה
שחלקו צדמ"ס (פ"י) שם רש"י וזכורו ונשתתפו) ולא חלקו ככפסוס חייבין בקלבוון
ופטור ממעט צדמ"ס שחלקו ככפסוס וחלקו צדמ"ס חייבין צדמ"ס שחלקו חייבין ופטורין
בקולבוון. (מלמתי) שם חלקו לא צוה ולא צוה: [א] שחלקו ככפסוס ולא חלקו חייבין ופטורין
רוכ הן הן עיקר נכסיו וחייבין בקולבוון פ"י רוכ נכסיו הן צדמ"ס. ר' אבון אמר ר' שמי צעי מפני שעשיתו כאלס אחד אלל מעט צדמ"ס שחלקו את פטורו מן
הקולבוון. פ"י מתפוסת הבית ממחיבמתן צדמ"ס (כלומר) [נמון] שלא חלקו כלל אחת פטורין מקולבוון ל"ל לא שניה היא שהוא נותן סלע אחת שלמה. משמע מהבאל דפטורין

תקלין חרותין

לא לכס ולנו וכו' גב'ו' הא לפטועו בו' ה"א מדקמני אם שקלו הקטנים מקבלין
מיד שמשע אם נעמלם שקלו מקבלין אלל אין מועבין מהן וקשוי דהלך אמר אין
חובטין וצירשא דקמני אין ממעטין את הקטנים משמע הא לפטועו חובטין: לאן
כסהיב צ' שטרות. רישא דקמני את ממעטין את הקטנים הא לפטועו חובטין חייב
כסהיב צ' שטרות ורישא דמשעמך דלף לתבוע אין מועבין את הקטנים חייב כאלל
היבא שמי שטרות: כמ"י כוס ינדבס. כלומר הא דקמני כהלא מתני' בין בשקלים ובין
בקרבות מורה אין מקבלין מידם קמי' נמי אבוותיס דלפיליו מכותיס מין אין מקבלין
אפילו קרבנות מורה וא"י קשוי ק"ל אמאי אין מקבלין קרבנות מכותיס מיפתר דלמתי
כמ"י כותי נכרי: דאפספונן. פליגי: כופי נכרי דימי ר'י. ואחתי מתני' כריבי:
א"ר א"מני צנכריס. הא דקמני צדמ"ס וכן מקבלין מדין אין וצוי כ"ו לא קאי ק"ל
אכריס אלל מכותיס מקבלין דלמתי מוכה כדתי' מקרא אטותיס קאי א"ה מתחסי
אלל קרבנות מקבלין וקשאי מתני' ככ"ע: א"ר לעבוס אלל גרייס. וכויתס נמי גרי
אמת הן: מסני' פליגא א"ר. דע"י מוכה מיספאל דמתני' דכתיב נכרי דהא קמני א"ה
מקבלין מדין קמי' ובין כ"ו וקני וצוה וצוה ליתא צנכריס שאינן יודעיס וכויתיס צוה
לעלוש בעיבא קמי' וצוה דלמתי א"ר א"ה דקמני אין מקבלין אטותיס קאי וצוה
דמחסי צנכריס: רישא צנכריס כ"ו. כלומר צנכריס וכוית' דקמני נכריס ששקלו אין מקבלין
מדין וקאי אכריס וקשאי נמי אין קמי' אטותיס מידס ומקומת לה צבותי לחורל א"ה כאלל
צנכריס צנכריס דקמני ל"ל לא חקשי' ק"ל חייב בקולבוון ובתי וכוית' ורישא צנכריס לחור ולל כלימא

בזכרית נכריס וספאל דמתני' דכתיב נכרי דהא קמני א"ה
מקבלין מדין קמי' ובין כ"ו וקני וצוה וצוה ליתא צנכריס שאינן יודעיס וכויתיס צוה
לעלוש בעיבא קמי' וצוה דלמתי א"ר א"ה דקמני אין מקבלין אטותיס קאי וצוה
דמחסי צנכריס: רישא צנכריס כ"ו. כלומר צנכריס וכוית' דקמני נכריס ששקלו אין מקבלין
מדין וקאי אכריס וקשאי נמי אין קמי' אטותיס מידס ומקומת לה צבותי לחורל א"ה כאלל
צנכריס צנכריס דקמני ל"ל לא חקשי' ק"ל חייב בקולבוון ובתי וכוית' ורישא צנכריס לחור ולל כלימא